

PANOPTICUM

PORTAL ZA PROMICANJE PRIRODNIH ZNANOSTI, KULTURE I LJUDSKIH PRAVA

LJUDSKA PRAVA ▾

HRVATSKA ▾

EU ▾

SVIJET ▾

PRIRODNE ZNANOSTI ▾

AKADEMSKA ČETVRT ▾

KULTURNI KUTAK ▾

MULTIMEDIJA ▾

NASLOVNICA > TOP TEMA 1 > TIK-TOK GENERACIJA U POTRAZI ZA DJETINJSTVOM (1. DIO)

PROVEDITE ADVENT U HRVATSKOJ UZ SMJEŠTAJ U JEDNOM OD NAJKVALITENIJIH LANACA HOSTELA

Information and reservations: www.hicroatia.com

NAJNOVIJE

TIK-TOK GENERACIJA U POTRAZI ZA DJETINJSTVOM (1. DIO)

Objavljeno 26/11/2025

OTVORENA IZLOŽBA
"ŠUMA U MENI" DARIJE
ŽMAK KUNIĆ U
RIJEČKOJ GALERIJ...

PANOPTICUM • 29/11/2025

ULOGA VJESNIKA U
HRVATSKOJ POLITICI

29/11/2025

U ESPLANADI
OTVOREN ZAGREB
VINOCOM 2025. –
MEĐUNARODNI

FESTIVAL...

28/11/2025

LOVRINOVIĆ:
PLENKOVIĆEVA
VLADA JE SPREMNA
DA PADNE

28/11/2025

ZAGORSKA ŠKOLA ZA
AMBASADORE –
PREDSJEDNIK RH
PRIMIO UČENIKE...

28/11/2025

IZDVOJENO

DIVOTE
KRIVOTVORENJA

15/10/2025

TONKA U RALJAMA
ŠKOLSTVA (II. DIO)

11/10/2025
SKOLSTVA (II. DIO)

11/10/2025

STRAHOTE

POLUOBRAZOVANOSTI

07/10/2025

TOMAŠEVIĆEVA
ZDRAVSTVENA
FARMA

05/10/2025

VIDEO

< PRETHODNO | SLJEDEĆI > 1 of 144

Tekst: Saša Radusin

Foto: Pexels

Sad već svi govore o rastućoj agresiji mladih na ulicama hrvatskih gradova, o nasilnom ponašanju mladića odjevenih u crno, o nebrojenim, više ili manje nasilnim napadima na manjine, strane radnike, vršnjake po sajmovima knjige, a posljednji je stradao čak i cijeli neboder. I to jedan od simbola zagrebačke arhitekture i bliže povijesti. Je li svemu kriva politička situacija u svijetu koja je zbog ratova u Ukrajini i Gazi napeta već nekoliko godina i na kraju je uzrokovala ili ubrzala i pad nekih važnih industrija u dijelu stožernih država Europske Unije, a kod nas, uz naravno, naše već uobičajene mane gospodarstva, i zabrinjavajući rast inflacije, sve veći manjak kvalitetnih radnih mjesta, stagnaciju turističkog sektora, pad poljoprivrede i industrije i stalni uporni odlazak mladih koji ovdje i dalje ne vide perspektivu. Ili su u pitanju posljedice izolacije cijele generacije u pandemijskom razdoblju? Ili je svemu kriva tehnologija i društvene mreže koje su zamijenile stvarno djetinjstvo provedeno s vršnjacima u igri....

Svako četvrto dijete u školi ugroženo od nekog oblika anksioznosti

Rast agresije i depresije kod mladih, pogotovo kod onih u školskim klupama već su i ranije zabilježile znanstvene analize koje već par godina unazad bilježe porast depresije u školama, tako da je danas u Hrvatskoj već svako četvrto ili peto dijete ugroženo od nekog oblika anksioznosti. Rast depresije, a onda i s njom često povezane agresije kod mladih počela je rasti u svijetu u godinama pandemije, ali, prema nekima, čak i prije, odnosno nakon pojave društvenih mreža koje se također u mnogim ozbiljnim istraživanjima krive za sve češće psihološke probleme mladih.

Razloga za porast depresije, uz pandemiju i komunikacijski tupu hladnoću društvenih mreža, sigurno ima još i oni pravi razlozi možda idu i dublje od ovih socioloških analiza. Mnogi mladi ljudi diljem svijeta izražavaju osjećaje ekonomskog pesimizma, te sve veću zabrinutost zbog kraja progressa koja proizlazi iz visokih troškova života, nesigurnosti posla, ili teškoća u postizanju tradicionalnih životnih ciljeva poput vlasništva nad domom. Te osjećaje podupiru podaci koji pokazuju visoku nezaposlenost mladih, stagnaciju prihoda i zabrinutost za budućnost.

Možda smo došli do kraja ovakvog, za dobar dio građanstva, iscrpljujućeg ekonomskog

i društvenog sistema, mjesta za progres je sve manje, i miadai to mozaa i spontano osjećaju bolje od ostalih starosnih skupina u društvu.

„Ničeg iz doba pandemije se ne sjećam“

Pitam zagrebačku srednjoškolku Ritu, koja također prema psihološkim testiranjima ima određenih povremenih problema s anksioznošću, kad je osjetila da nešto nije kako treba i da postoje problemi u razredu, u učenju, u društvu. Je li to bilo u vrijeme pandemijske izolacije kad učenici nisu mogli u školu?

„Pandemije se i ne sjećam, odnosno vrlo malo konkretnih sjećanja imam o tome vremenu, u svakom slučaju nikakve sretne memorije. Svi su moji prijatelji iz razreda odjednom nekako iščezli zbog izolacije. Najviše smo se tada družili na kompjuterskoj igri Roblox-u, a meni se to nekako nije činilo za mene jer za vrijeme igre ne bih vidjela lica svojih prijatelja. Ta izolacija i odvojenost udaljila me od prijatelja jer sam polako prestajala biti dio te Roblox igre, pa sam osjećala kao da sam se izolirala od svih. Tako sam i cijeli razred vidjela tada, kao nešto udaljeno od mene, a kad smo se počeli vraćati u školu osjećala sam samo veliki kaos i buku u učionicama bez nekog pravog druženja.....Imala sam ipak prijateljicu s kojom sam se, u vrijeme najgore izolacije dovikivala preko balkona jer nije dozlogrdilo da je ne vidim daniima, pa sam tako preko balkona htjela osjetiti njezine stvarne reakcije, a ne samo one preko mobitela i društvenih mreža. S njom sam se prije pandemije najviše šalila i smijala i to mi je falilo, i mislim da sam se prvi put nakon nekog dužeg vremena nasmijala na tom balkonu dok smo se glupirale i izvađale neke smiješne pokrete.....No, sjećam se i straha od same pandemije, pogotovo u prvim danimakad sam čak uzimala i zadržavala zrak svaki put kad bih prolazila pored neke osobe od straha da se ne zarazim. To je zapravo sve čega se sjećam.....“

Nakon pandemije Rita se vratila u školu, no osjećaj više nije bio isti. Kao da je izgubila neke prijatelje, a u razredu su svi postali grublji i agresivniji ili se njoj barem tako činilo. Motivacija za učenje također je splasnula, a na traženje roditelja škole da djeca ne mogu više istom brzinom savladavati nove lekcije jer su izgubili dobar dio godine, te da se malo uspori s novim gradivom i testovima, razrednica je samo odgovorila kako „školamora ići dalje!“ I tako je škola krenula dalje, naravno s nešto slabijim uspjehom i sve većim frustracijama jer se gotovo ništa od gradiva, po mišljenju mnogih roditelja, ali i nastavnika, nije svladalo kako treba.

No, ipak, što joj je bilo dobro u školi? Je li to neki predmet ili nastavnica, neki događaj?

„Glazbeni odgoj mi je bio veseo i ok, ali nismo baš dovoljno radili samu glazbu. Kako plešem suvremeni ples poznajem recimo bossa novu i jazz, koji mi je super, ali prekasno sam čula za sve to. No, naučila sam sve o glazbi u baroku, koji je meni zapravo poprilično mrtav nekako.“

No, dobro, i glazbeni možda može biti ponekad dosadan zbog teorijskog dijela i klasične glazbe, ali likovni svi vole, pa valjda tako i Klara?

„Zapravo ne. Nekako me je limitirala nastavnica likovnog... Kao da ti kaže, ‘ne slikaj ono što ti vidiš nego ono što ja mislim da ti trebaš vidjeti’... Špotalame jer mi polje mandarina nije bilo polje mandarina, nego je bilo više asptračno, neka moja maštarija...“

TikTok i lažna povezanost

Ok, mašta može svašta, no kakva je situacija s tehnologijom? Kako gleda na mobitele? Jesu li samo dobra zabava, ili su smetnja za učenje ili praćenje nastave?

„A ne znam.... Mislim da je ipak previše svih tih monitora oko nas, ok mi je da ga nemam stalno uz sebe, no nekad je on prednost jer se svi skupimo oko njega i čitamo neke poruke, video klipove, smijemo se, komuniciramo i tako.... S druge strane, kad sam sama doma TikTok mi stvara osjećaj da su i drugi blizu mene.“

No kako njeni roditelji gledaju na mobitele za vrijeme učenja i pisanja zadaće? Je li Tik-to stalno uključen?

„Mama mi zabrani mobitel nakon nekog vremena, pogotovo ako pretjeram, zato da bolje učim i to je ok, ali mi i nedostaje kad ga dugo nemam uz sebe, premda mi smeta. Smatram da ipak nije uvijek sve loše oko društvenih mreža jer uzimam ono što je pozitivno s njih, no netko tko je negativan kao osoba, taj mobitel onda i može utjecati negativno na njega.... možda najviše tik tok, ali sve ovisi kakva si osoba. Za mene je tik-tok ok jer se s njim osjećam manje usamljenom.“

Ritina generacija naziva se još i „Generacija Z“, nozovu je i „najusamljenijom generacijom“. Postoje brojni dokazi koji podupiru taj nadimak, s obzirom na to da je 79% generacije Z prijavilo osjećaje usamljenosti. Analitičari društvenih mreža podsjećaju kako TikTok može još i pogoršati te osjećaje i donijeti lažni osjećaj povezanosti, ali bez one prave stvari, odnosno stvarnog prijateljstva u stvarnom

vremenu.

Napomena:

Članak je sedmi dio autorske teme "Depresija u školi". Objavljuje se u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije.

[O NAMA](#)

[IMPRESSUM](#)

[ARHIVA](#)

[KORISNI LINKOVI](#)

[DONACIJE](#)

[UVJETI KORIŠTENJA](#)

[ZAŠTITA PRIVATNOSTI](#)

© 2025 - PANOPTICUM. All Rights Reserved.

Website Design: PANOPTICUM